

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKiK W POZNANIU
ul. Zielona 8, 61-851 Poznań
Tel. 61 852 15 17, 852-77-50, Fax 61 851 86 44
E-mail: poznan@uokik.gov.pl

Poznań, dnia 28 kwietnia 2015 roku

RPZ-430-2/15/PG/

DECYZJA nr RPZ 3/2015

Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 roku o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r., nr 50, poz. 331 ze zm.) w zw. z art. 3 ustawy z dnia 10 czerwca 2014 r. o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz ustawy – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r., poz. 945) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej,

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

nakłada się na Alibiostar Trading Limited S.K.A. z siedzibą w Poznaniu **karę pieniężną w wysokości 10.000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych), stanowiącą równowartość 2.346,15 euro (słownie: dwa tysiące trzysta czterdzieści sześć euro)** za nieudzielenie informacji żądanych na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w postępowaniu wyjaśniającym o sygn. akt RPZ-403-36/14/PG.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 15 września 2014 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: Prezes Urzędu) wszczął z urzędu postępowanie wyjaśniające celem weryfikacji dostosowania się przez Mat-Medic sp. z o.o. S.K.A. z siedzibą w Poznaniu (aktualnie Alibiostar Trading Limited S.K.A. z siedzibą w Poznaniu - dalej: Przedsiębiorca) do nakazu zaniechania praktyk określonych w pkt I, II i III decyzji Prezesa Urzędu z dnia 07 sierpnia 2014 r., nr RPZ 17/2014.

W toku ww. postępowania, działając na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, pismem z dnia 15 września 2014 r. Prezes Urzędu wezwał Przedsiębiorcę m.in. do przekazania dokumentów i informacji niezbędnych do weryfikacji dostosowania się do nakazu zaniechania praktyk określonych w pkt I, II i III decyzji z dnia 07 sierpnia 2014 r., nr RPZ 17/2014. Korespondencja wysłana na adres ówczesnej siedziby Przedsiębiorcy (Poznań, ul. Św. Marcin 58/64) została jednak zwrócona.

W toku postępowania wyjaśniającego ustalono, że Przedsiębiorca na stronie internetowej, jako adres do korespondencji, wskazuje ul. Franciszka Ratajczaka 26/3 w Poznaniu. Mając powyższe na uwadze, 19 września 2014 r. ponowiono próbę doręczenia wezwania pod wskazany na stronie internetowej adres.

Wezwanie z dnia 19 września 2014 r. zostało przez Przedsiębiorcę odebrane dnia 30 września 2014 r.

Wobec braku odpowiedzi na wystosowane do Przedsiębiorcy 19 września 2014 r. wezwanie w wyznaczonym (czternastodniowym) terminie, pismem z dnia 04 listopada 2014 r. ponownie

wezvano Przedsiębiorcę do przedłożenia żądanych dokumentów i informacji, wyznaczając mu w tym zakresie dodatkowy siedmiodniowy termin.

Przedsiębiorca kolejne wezwanie skierowane na adres przy ul. Ratajczaka 26/3 w Poznaniu odebrał dnia 14 listopada 2014 r., co znajduje potwierdzenie w znajdującym się w aktach postępowania zwrotnym potwierdzeniu odbioru. Wskazać należy, że również i na to wezwanie Przedsiębiorca nie udzielił w wyznaczonym terminie odpowiedzi.

W toku postępowania ustalono równocześnie, że Przedsiębiorca dokonał zmian w swoim wpisie do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego i zamieścił w nim informacje o nowym adresie swojej siedziby, tj. o lokalu położonym przy ul. Ratajczaka 26/3 w Poznaniu. Jednocześnie, w związku ze zmianą komplementariusza w spółce, Przedsiębiorca znowelizował wpis wskazując swoją nową nazwę – Alibiostar Trading Limited S.K.A.

Mając na względzie zachodzące u Przedsiębiorcy zmiany własnościowe, Prezes Urzędu pismem z dnia 08 grudnia 2014 r. skierował do Przedsiębiorcy kolejne wezwanie do przekazanie żądanych już uprzednio dokumentów i informacji w terminie 7 dni od dnia otrzymania przedmiotowego wezwania. Wezwanie to, zgodnie z treścią zwrotnego potwierdzenia odbioru, zostało przez Przedsiębiorcę odebrane dnia 15 grudnia 2014 r. Również ono pozostało jednak bez odpowiedzi.

Zaznaczyć należy, że w każdym ze skierowanych do Przedsiębiorcy wezwań Prezes Urzędu zawarł pouczenie skierowane do Przedsiębiorcy, że w przypadku nieudzielenia informacji albo udzielenia informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów może nałożyć na niego karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro.

Uwzględniając powyższe, postanowieniem z dnia 16 stycznia 2015 r., Prezes Urzędu wszczął z urzędu postępowanie w sprawie nałożenia na Przedsiębiorcę kary pieniężnej w związku z nieudzieleniem informacji żądanych na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy. Przesyłka zawierająca to postanowienie oraz zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej została doręczona Przedsiębiorcy w dniu 22 stycznia 2015 r.

Przedsiębiorca nie ustosunkował się do postawionego zarzutu. Nie wskazał także przyczyn braku odpowiedzi na otrzymane wezwania Prezesa Urzędu. W trakcie postępowania nie udzielił też informacji i nie dostarczył dokumentów wymienionych w otrzymanych wezwaniach.

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu. Ust. 2 art. 50 ww. ustawy stanowi, że żądanie takie powinno zawierać: wskazanie zakresu informacji, wskazanie celu żądania, wskazanie terminu udzielenia informacji oraz pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Obowiązkiem każdego przedsiębiorcy, do którego Prezes Urzędu zwróci się z żądaniem udzielenia informacji jest przekazanie informacji w sposób pełny. Informacje te powinny być prawdziwe i rzetelne oraz przekazane w terminie wskazanym przez Prezesa Urzędu.

Przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów kładą nacisk przede wszystkim na przydatność żądanych przez Prezesa Urzędu informacji na potrzeby prowadzonego przez niego postępowania (por. E. Modzelewska- Wąchal, *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz*, Warszawa 2002 r., str. 339- 340; wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 19 listopada 1992 r. sygn. akt XVII Amr 24/92). Zakres informacji wymaganych od przedsiębiorców określa Prezes Urzędu, przy czym przedsiębiorcy zasadniczo nie mogą kwestionować zakresu żądanych informacji. Ocena czy żądane materiały są niezbędne do realizacji zadań przez Prezesa Urzędu

należy bowiem do tego organu (tak np. wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 16 grudnia 1998 r. sygn. akt XVII Ama 62/98). Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 kwietnia 2004 r. sygn. akt III SK 31/2004 podkreślił, że obowiązek udzielania informacji jest możliwy do zrealizowania tylko wówczas, gdy skierowane do przedsiębiorcy żądanie określa wszystkie elementy, o których mowa w art. 45 ust. 2 (obecnie w art. 50 ust. 2) ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Stosownie do art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (j.t., Dz. U. z 2013 r. poz. 672 ze zm.) za przedsiębiorcę uznaje m.in. jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną wykonującą we własnym imieniu działalność gospodarczą. Zgodnie z art. 2 tej ustawy, działalnością gospodarczą jest m.in. zarobkowa działalność usługowa wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

Przedsiębiorca jest spółką prawa handlowego (spółką komandytowo-akcyjną) wpisaną do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, prowadzącą aktualnie działalność gospodarczą pod firmą Alibiostar Trading Limited S.K.A. Przedsiębiorca jest zatem jednocześnie przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Tym samym spoczywa na nim obowiązek przekazywania wszelkich niezbędnych informacji i dokumentów żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ust. 1 tej ustawy.

W trakcie prowadzonego postępowania wyjaśniającego (sygn. akt RPZ-403/36/14/PG) Prezes Urzędu trzykrotnie wezwał Przedsiębiorcę do udzielenia informacji i przedłożenia dokumentów, wskazując jako podstawę prawną żądań przepis art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Wszystkie wezwania Prezesa Urzędu odpowiadały wymogom określonym w art. 50 ust. 2 ww. ustawy. Wskazywały: zakres wymaganych informacji, cel żądania i termin udzielenia informacji oraz zawierały pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. Na żadne z wezwań Przedsiębiorca nie odpowiedział.

Informacje i dokumenty, których żądał Prezes Urzędu mają istotne znaczenie dla weryfikacji dostosowania się Przedsiębiorcy do nakazu zaniechania praktyk określonych w pkt I, II i III decyzji z dnia 07 sierpnia 2014 r., nr RPZ 17/2014 i wstępnego ustalenia, czy w ramach prowadzonej działalności Przedsiębiorca nadal dopuszcza się stosowania praktyk godzących w zbiorowe interesy konsumentów. Ich brak uniemożliwił zgromadzenie niezbędnego materiału dowodowego, całkowicie utrudniając sprawne i efektywne przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego. Zaniechanie Przedsiębiorcy skutkowało niemożnością zakończenia postępowania wyjaśniającego w terminie określonym w art. 48 ust. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Przepis ten przewiduje, że postępowanie wyjaśniające nie powinno trwać dłużej niż 30 dni, a w sprawach szczególnie skomplikowanych nie dłużej niż 60 dni od dnia jego wszczęcia. Zaznaczyć przy tym należy, że z uwagi na termin wszczęcia postępowania wyjaśniającego, w ramach którego kierowane były do Przedsiębiorcy wezwania, zastosowanie znajdują przepisy art. 48 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w brzmieniu sprzed nowelizacji, która nastąpiła w wyniku wejścia w życie ustawy z dnia 10 czerwca 2014 r. o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz ustawy – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r., poz. 945).

Kara pieniężna

Zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy.

Celem kary pieniężnej nałożonej na podstawie powołanego przepisu jest zdyscyplinowanie uczestników i realizację zasady ekonomiki postępowania prowadzonego w interesie publicznym. Kary pieniężne nakładane przez Prezesa Urzędu w związku z nieudzieleniem informacji mają charakter represyjny – stanowią sankcję za naruszenie ustawowego obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu oraz prewencyjny – zapobiegający podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcający do takiego naruszenia. Zagrożenie zaś karami, czyli potencjalna możliwość ich nałożenia, nadaje karom pieniężnym charakter dyscyplinujący. W interesie Prezesa Urzędu leży zapobieganie sytuacjom, w których przedsiębiorcy poprzez nieudzielenie informacji lub nieprzekazanie dokumentów opóźniają lub uniemożliwiają realizację jego zadań ustawowych.

Nalożenie kary na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy odbywa się w trybie uznania administracyjnego. O tym, czy w konkretnej sprawie na konkretnego przedsiębiorcę nałożona zostanie kara pieniężna decyduje więc Prezes Urzędu.

W niniejszej sprawie Prezes Urzędu uznał, że jej okoliczności w pełni uzasadniają nałożenie na Przedsiębiorcę kary pieniężnej. Biorąc pod uwagę brak jakiegokolwiek reakcji Przedsiębiorcy na kierowane do niego wezwania, zawierające pouczenia o sankcjach prawnych za niezastosowanie się do nich, Prezes Urzędu ocenił, że Przedsiębiorca umyślnie uchylał się od obowiązku udzielenia informacji, tj. co najmniej przewidywał możliwość naruszenia art. 50 ust. 1 ustawy i godził się z tym. Jak wskazano powyżej, wezwania wystosowane do Przedsiębiorcy spełniały wymogi formalne określone w art. 50 ust. 2 ustawy. Przedsiębiorca całkowicie zignorował fakt otrzymania ww. wezwań.

Art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy nie przesądza bezwzględnie o wysokości kary nakładanej przez Prezesa Urzędu. Ustalając wysokość kary Prezes Urzędu kieruje się założeniem, że powinna spełniać zarówno funkcję represyjną, jak i prewencyjną. Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej Prezes Urzędu powinien wziąć jednak pod uwagę okoliczności wynikające z art. 111 ustawy, a więc uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie naruszenie przepisów ustawy.

Jakkolwiek, zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 10 czerwca 2014 r. o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz ustawy - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r., poz. 945), w niniejszej sprawie - co do zasady - zastosowanie mają przepisy ustawy o ochronie konkurencji w brzmieniu obowiązującym w dacie wszczęcia postępowania, niemniej jednak przy wymiarze kary Prezes Urzędu miał na względzie również treść, znowelizowanego art. 111, który obowiązuje od 18 stycznia 2015 r. i zważył wszystkie okoliczności, które wynikają z nowego brzmienia ww. przepisu, tj. wpływ naruszenia na przebieg i termin zakończenia postępowania (art. 111 ust. 1 pkt 2) oraz stwierdził, że w sprawie nie wystąpiły okoliczności łagodzące lub obciążające (art. 111 ust. 2).

W rzeczy samej, decydując o wysokości kary pieniężnej w rozpatrywanej sprawie Prezes Urzędu wziął pod uwagę stopień zawinienia Przedsiębiorcy. Wcześniej wskazano już, że Przedsiębiorca umyślnie nie wykonał obowiązku udzielenia odpowiedzi na wezwania Prezesa Urzędu. Przedsiębiorca nie uzasadnił także przyczyn swojego zaniechania.

Zdaniem Prezesa Urzędu, informacje i dokumenty wskazane w skierowanych do Przedsiębiorcy wezwaniach dotyczyły podstawowych aspektów jego działalności i nie wiązały się z żadnymi nadmiernymi i skomplikowanymi działaniami w celu ich pozyskania. Ich dostarczenie w terminie pozwoliłoby na zgromadzenie niezbędnego materiału dowodowego i umożliwiłoby weryfikacji dostosowania się Przedsiębiorcy do nakazu zaniechania praktyk określonych w pkt I, II i III decyzji z dnia 07 sierpnia 2014 r., nr RPZ 17/2014 oraz ocenę działalności Przedsiębiorcy z punktu widzenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. W opinii Prezesa Urzędu, zachowanie Przedsiębiorcy może świadczyć także o lekceważącym stosunku do organów administracji publicznej.

Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu nałożył na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 10.000 złotych, co stanowi równowartość 2.346,15 euro. Wartość euro została przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 31 grudnia 2014 r., zgodnie z którym kurs euro wynosił 4,2623 zł. Stosownie do art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary.

W ocenie Prezesa Urzędu, ustalona kara pieniężna jest adekwatna do okoliczności sprawy i stopnia zawinienia Przedsiębiorcy, zaś jej wysokość jest na tyle dolegliwa dla Przedsiębiorcy, że skutecznie zapobiegnie ponownemu nieuzasadnionemu uchyleniu się Przedsiębiorcy od wykonania skierowanego do niego wezwania. Nałożona kara spełnia równocześnie funkcję prewencji ogólnej, zniechęcając do niewykonywania ustawowych obowiązków innych przedsiębiorców.

Wobec powyższego, orzeczono jak w sentencji decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy, **karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni** od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie miesiąca od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Poznaniu.

z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury UOKiK w Poznaniu
Jarosław Krüger

Otrzymuje:

Albiostar Trading Limited S.K.A.
ul. Franciszka Ratajczaka 26/3 lok. 4
61-815 Poznań